

THEO J. VAN DER WAL

„Wachtwoord?”

De korporaal richtte zich plotseling op en schreeuwde:

„Schijvenschuurder! Schijvenschuurder! Ja, dat is het wachtwoord!” Hij begon van plezier te kraaien. Daar moet je een Hollander voor zijn, om dat uit te spreken: schijvenschuurder! Hahahaha!”

„Shellshock!” zei de sergeant.

Men liet hen door. De commandant ontving hen.

„Mooi, jongen, over een paar uur trekken we op, we gaan het gaatje weer vullen, we hebben weer artillerie. Wij vechten tot den laatsten man en de laatste kogel!”

De sergeant sloeg aan:

„Jawel, kapitein!”

Hij ging zijn voeten verbinden.

„Dag kindje,” dacht hij, „zeg dan: dag, pappie!”